

munte adăpostesc în fundul lor mănăstiri. Ele se înșiră modeste, din Neamț de lângă Piatra și duc dincolo de Suceava, cetatea veche a Marelui Ștefan: Bisericani, Bistrița, Horația, Vărațic, Agapia, Neamțu, Râșca, Slatina, Dragomirna și altele, până la cele ale Bucovinei. Toate sunt ctitorii de Domni moldoveni, care puneau totdeauna grija credinței și a cărții alături de puterea spadei.

Fig. 7. Schitul din Peștera Ialomicioaei

Fig. 6. Braşov

Frumuseţile turistice ale Munţilor Apuseni îşi au înfăţişarea lor aparte. Cheile Turzii se numără printre cele mai frumoase locuri din munţii noştri. Aici se află muntele Scărişoara, cu peştera sa curioasă şi cu frumosul gheţar. Muntele Găina, unde o dată pe an se *ţine târgul de fete*, obicei vechi dinainte de vremea creştină şi atât de interesant din punct de vedere etnografic, minele de aur din jurul Abrudului, cu steampurile lor arhaice şi obosite, Valea Arieşului, cu muntenii săi viguroşi şi muncitori.

În Bihor, la Stâna de Vale, o staţiune climatică foarte preţuită se înfiripează la o înălţime de 1 102 m şi vârfurile din jur ating şi 1 700 m. Poporul de aici a păstrat bine tezaurul mare de datini şi obiceiuri lăsate din bătrâni şi multe se pot spune despre munca şi luptele din viaţa lor.

Fig. 8. În munţii Neamţului. Ceahlău

Dar o poveste despre minunile munţilor noştri nu poate avea sfârşit. Spune mai departe poetul **Octavian Goga**, vorbind de înaintaşii noştri: „...Zvonul codrilor şi trăsnetele căzute pe piscuri, şopotul de izvoare şi cântecul de greier... toate tainele firii... Toate aceste coarde dintr-o claviatură largă, fără început şi fără sfârşit, au ascuţit simţurile, au adâncit rezonanţa lor lăuntrică”.

Are dreptate. În viața înfrățită cu muntele, este calea către adevăr și înnoire”⁵.

În continuare, revista prezintă un articol semnat de C. Munteanu, intitulat: **MÂNDRA, FRUMOASA, PĂPUȘA**. Sunt trei denumiri de munte care sunt prezentate cu multe informații turistice interesante⁶. Problemele actuale în turismul românesc sunt analizate și nu sunt neglijate propunerile de a stimula turismul⁷.

O interesantă prezentare a **EXPOZIȚIILOR ROMÂNIEI DE LA PARIS ȘI NEW-YORK** este făcută de Al. Bădăuță, din care consemnăm câteva pasaje mai reprezentative:

„O expoziție internațională este, înainte de toate, o desființare de granițe. O întrecere pașnică între națiuni, sub semnele creației și progresului. Năzuință către mai binele omenirii, o expoziție înseamnă astăzi nu numai o afirmare sau confruntare de forțe, ci asocierea unui popor cu celelalte, cot la cot, către visurile noastre.

Sub acest raport, expoziția din 1937 din Paris a fost prilejul unei regăsiri comune a umanității sub două idealuri eterne ale ei: arta și tehnica. La Paris, țara noastră a dus cea mai completă imagine a unei autentice existențe. România a prezentat trei mari grupe: un Pavilion Național, o Casă Românească și o serie de manifestări artistice menite să completeze pe primele două.

Participarea României la Expoziția Universală de la New York din 1939 se diferențiază total de cea de la Paris. În timp ce la Paris țările participante se străduiau să pună în lumină măsura în care artele și tehnica pot fi considerate, pretutindeni, factorii esențiali ai progresului, la New York fiecare dintre ele au încercat să afirme, odată cu ființa lor colectivă, aportul respectiv la civilizația de mâine a umanității. Expoziția de la Paris avea un caracter oarecum recapitulativ: bilanțul creației și bunurile unui popor, spirituale sau materiale, înfățișate în raportul dintre ele. Expoziția de la New York a fost mai puțin o evocare a formelor de creație ale trecutului, cât o anticipare a viitorului. România a râvnit să fie cunoscută în toată diversitatea ei, de țară dornică de progres și de prietenie.”⁸

Celebru alpinist, Ion Ionescu Dunăreanu, a prezentat un material cu **TRASEE NOI ÎN ABRUPTUL PIETREI CRAIULUI**. Sunt prezentate nu mai puțin de 10 trasee alpine, cu foarte multe detalii specifice alpinismului⁹.

Nu a fost neglijată nici activitatea **TURING CLU-BULUI ROMÂNIEI**, cu o vechime de 15 ani și 11 secții, în marea lor majoritate în provinciile de peste munți. Realizările acestei societăți se pot împărți în două mari categorii: realizarea pe teren de cabane, poteci, marcaje și rea-lizări publicitare precum cărți și hărți. Sunt prezentate în detaliu realizările fiecărei secții.¹⁰

Pentru cei abonați la această revistă O.N.T., intitulată ROMÂNIA, care constituie o prețioasă colecție pentru orice bibliofil, mai ales dacă va fi bine păstrată, ea poate fi reunită într-o **elegantă copertă** confecționată din pânză englezească, bogat poleită

Fig. 9. Coperta O.N.T

⁸ *Ibidem*, pag. 31-35

⁹ *Ibidem*, pag. 42-44

¹⁰ *Ibidem*, pag. 44- 46

Pagini de istorie

în față și pe cotor.

Această ofertă este prezentată în acest număr al revistei și se putea procura cu 65 de lei de la Cartea Românească S.A. din București. Cheltuielile de expediție pentru provincie erau de 12 lei.¹¹